

DIGITAL VOLD

Kvindelige folketingspolitikere møder trusler og chikane online

KVINFO
KØN•VIDEN
INFORMATION
FORSKNING

AMNESTY
INTERNATIONAL

INDLEDNING

I forbindelse med kvindernes internationale kampdag 8. marts offentliggør Amnesty International og KVINFO interviews med en række kvindelige, danske folketingspolitikere fra Dansk Folkeparti, Konservative, Radikale Venstre, Socialdemokratiet, SF, Enhedslisten, og Alternativet. De kvindelige politikere fortæller her om online chikane i form af kønsspecifikke skældsord (so, møgfisse, luder, mv) og endog direkte voldtægts- eller dødstrusler.

Flere af dem oplever, at truslerne påvirker dem i en grad, så de afholder sig fra at deltage i debatter om specifikke emner som for eksempel ligestilling og flygtninge/indvandrere.

De kvindelige politikere er bekymrede for at blive opfattet som "sippede" eller "klynkere" ved at stå offentligt frem og fortælle om, hvordan online chikane påvirker dem. Med denne undersøgelse ønsker Amnesty og KVINFO at slå fast, at online chikane er en alvorlig krænkelse af kvinders ytringsfrihed. Håndterer vi som samfund ikke dette problem, risikerer vi, at mange kvinder vil afholde sig fra at deltage i den offentlige debat af frygt for chikane.

OVERORDNEDE TENDENSER

- De interviewede oplyser, at de har været udsat for digital chikane og vold i større eller mindre grad
- Flere peger på det strukturelle problem i chikanen og understreger, at en stor del af chikanen skyldes, at de er kvinder – og det opleves nedværdigende
- Mange påpeger, at det netop er svært at tage ligestillingsproblematikker op, fordi det medfører mere chikane
- Flere har ændret den måde, de bruger sociale medier på, og underkaster sig selvcensur
- Flere har oplevet direkte og indirekte trusler om voldtægt
- Flere kalder det "et demokratisk problem", at kvinder har svært ved at komme igennem med deres holdninger på sociale medier
- Flere nævner, at de ofte står alene med at håndtere chikanen

Interviewene med folketingspolitikere er en fortsættelse af Amnestys fokus på online chikane.

Læs mere her: <https://amnesty.dk/nyhedsliste/2017/%C3%A9n-ud-af-fem-danske-kvinder-oplever-chikane-paa-nettet>

De følgende sider er uddrag fra nogle af de research-interview, som Amnesty Danmark og KVINFO har foretaget. For overskuelighedens skyld er uddragene samlet under tre overskrifter: Hvordan har du oplevet online-chikane? Hvordan påvirkede det dig? Hvad gjorde du for at standse chikanen?

JOSEPHINE FOCK, 52 år, medlem af Folketinget (Alternativet)

Hvordan har du oplevet online-chikane?

"Sidste gang var efter et samråd: 'Nu skal du fandeme holde din kæft' og så tror jeg, der stod: "Din so", og: 'Hvis du ikke holder kæft, så kommer vi og lukker den for dig'".

"Jeg oplever helt klart sexistiske udtryk i meget af det, jeg får tilsendt. Man kan selvfølgelig diskutere, om det er sexistisk at blive kaldt "lille pige". Det mener jeg jo sådan set, det er, fordi man bliver nedgjort".

"Jeg har oplevet at få tilsendt et fysisk brev, hvor der var skrevet ude på konvolutten, at jeg var leder af en pædofiliring. Den anmeldte jeg også. Konvolutten var sendt til mit arbejde, men der stod min private adresse på. Det syntes jeg simpelthen var ubehageligt".

Hvordan påvirkede det dig?

"Det får mig ikke til at holde mig tilbage. Men det strejfede mig da, at ham med den fysiske kuvert havde min adresse. Jeg syntes ikke det var rart, at han så kunne finde på at stå lige uden foran min havelåge. Nu har jeg jo ikke mand og børn, men jeg må sige, at jeg var faktisk påvirket af et tweet – og det var inden, jeg blev opmærksom på, at man kunne anmelde det – hvor der stod: 'Jeg håber, at din mand dør af kræft, og dine børn bliver voldtaget!' Eller sådan noget. Og der tænkte jeg bare: 'Puha'. Der var jeg alligevel glad for, at jeg hverken havde mand eller børn, for da kunne jeg godt mærke, at der blev jeg alligevel sådan lidt overtroisk".

Hvad gjorde du for at standse chikanen?

"Jeg er benhård, jeg anmelder alt, og så må politiet og juristerne vurdere, om det er en decideret trussel eller ej".

"Jeg har super positiv erfaring med politiet, der er nok forskel på folketingsmedlemmer og almindelige mennesker. Og på Christiansborg bliver det jo taget super alvorligt. Jeg tror også, det er fordi, der er sådan en generel enighed om, at nu melder vi det. Så jeg sender simpelthen bare en mail til vores vagtchef, som så sender den til den pågældende retskreds, og jeg går ud fra, at der så sidder en jurist der og vurderer, om det er en trussel, eller en fredskrænkelse, eller hvad det er".

JOHANNE SCHMIDT-NIELSEN, 34 år, medlem af Folketinget (Enhedslisten)

Hvordan har du oplevet online-chikane?

[Finder eksempler fra Facebook] "En kvinde, der hedder Lone, skrev: 'Hun er med rogn, så ikke sikkert, at hun ved så meget', og en Jannie skriver: "Er du ikke bange for at din baby/unge en dag møder en flok muslimer som ikke er så flinke som dem'. En der hed Kenneth skrev: 'Ville ønske du fik samme tur, din nævenyttige so. Danmark ville have en større chance for at blive et bedre sted uden dig'. Det handlede så om en mand, som har mistet livet i forbindelse med en tvangsudsendelse. En anden: 'Hjernerøde, spasser, idiot, lortekælling'.

"Der er rigtig mange kønsspecifikke ord, som går igen; 'luder', 'kælling', 'so' og 'sæk'. Men i forbindelse med min graviditet også ting, der vedrører hormoner på en eller anden måde. Så er der selvfølgelig voldtægtstrusler, og sådan nogle beskrivelser af, at 'du burde udsættes for en gruppevoldtægt af...' og det er så for det meste muslimer, de mener".

"Jeg har altid fået rigtig mange kommentarer som 'lille Johanne'. Jeg ved ikke, om det er kønsspecifikt, men det går på alder, og på en eller anden måde på fysisk [fremtoning] (...) Jeg opfatter det lidt som 'klap den lille pige på hovedet-agtigt'".

Hvordan påvirker det dig?

"Jeg syntes, det var langt mere ubehageligt for 10 år siden, for 15 år siden, end jeg gør i dag. Det er jo fordi, jeg har fået hård hud af at være i det i mange år. Jeg fik den første voldtægtstrussel, da jeg var 18 år. Eller det var faktisk ikke en voldtægtstrussel, det var sådan en længere beskrivelse af, hvordan sådan en voldtægt ville foregå. Det syntes jeg var virkelig, virkelig ubehageligt. Det blev jeg meget påvirket af. Jeg er langt mindre påvirket af det i dag, og det er jo også sådan en strategi. Jeg har 150.000 følgere på min Facebookside, så det vil sige, at der kommer mange informationer, jeg får mange hundrede mails om dagen. Men jeg bliver meget påvirket af, hvis det går på min familie. Fordi det er nogle mennesker, der ikke kan gøre for, at jeg sidder i Folketinget, og som skal bakte med det".

"Nu har jeg jo valgt at beskæftige mig med emnerne ligestilling og udlændingepolitik. Det er helt klart de to emner, som genererer flest trusler og tilsvininger. Og hvis de er i kombination, så ved man, at det springer i luften. Der er også nogle ting, hvor jeg ved, at hvis jeg skriver det her, så går det amok på min Facebook. Men jeg tager mig sammen og skriver alligevel".

Hvad gjorde du for at standse chikanen?

”Jeg sender trusler videre til en medarbejder, som så vurderer, om det skal videre til politiet. Der er en ret klar skelnen mellem, hvornår det er en direkte trussel, der er forskel på at sige ’jeg kommer og slår dig ihjel’ og ’jeg ville ønske, du døde’. Og nogle gange er det svært selv at lave den sondring og det står jeg ikke selv for”.

”Jeg oplever, det bliver taget meget alvorligt. Min mor har for eksempel modtaget trusler, det tog de [politiet] utrolig alvorligt heldigvis. De gør faktisk også nogle gange det, at de bare ringer op. Hvis der er ikke er tale om en direkte trussel, så har jeg faktisk oplevet, at de har ringet vedkommende op og sagt: ’Synes du selv det er smart? [Eller hvad de nu siger].

METTE ABILDGAARD, 29 år,

medlem af Folketinget (Det Konservative Folkeparti)

Hvordan har du oplevet online-chikane?

“Jeg har modtaget direkte trusler om voldtægt. Det er klart noget af det mest ubehagelige, jeg har modtaget. Det er næsten lige så slemt som dødstrusler på mange måder, fordi det for en kvinde er noget af det suverænt mest intime og private”.

“Især ét tilfælde sidder meget stærkt i min erindring. Det var et Facebookopslag, jeg lavede, hvor jeg udtrykte min glæde over, at pusherstreet var blevet ryddet, fordi jeg ikke går ind for fri hash. Det førte til rigtig mange beskeder. Jeg tror, det er den runde, jeg har været ude i, hvor jeg har fået flest: ‘Fri hash, din lille luder’, ‘fuck dig, narkoluder’, ‘fri hash, din møgfisse’, ‘daf af, klamme so’. Det er bare fire eksempler men det er sådan meget karakteristisk. Det var også i den forbindelse, at en skrev at jeg ‘fortjente at få en kæp stukket op’ nogle bestemte steder og sådan og sådan. Det var ret detaljeret. Det var rigtig ubehageligt”.

“Jeg har oplevet masser af indirekte trusler. Sådan noget med ‘jeg håber, du er det næste offer i bandekonflikten’, og ‘du skal jo passe på, hvor du færdes henne’. De er jo snu mange af de her mennesker, for de ved godt, at det ikke kan anmeldes som en direkte trussel, for de skriver ikke ‘jeg kommer og dræber dig’. Jeg har også oplevet nogen, der har skrevet ‘nu skal du tænke på din familie’ og sådan noget i den dur”.

Hvordan påvirkede det dig?

“Jeg har aldrig været bekymret for, at min familie kunne være i fare og jeg har heller aldrig stået i en situation, hvor jeg sådan direkte følte mig truet. Men jeg må helt ærligt indrømme, at jeg kan mærke, at jeg er blevet mere paranoid. En dag holdt jeg for rødt i et kryds ved H.C. Andersens Boulevard. I bilen foran mig stiger der to fyre ud og kigger direkte på mig, og jeg når at tjekke, hvordan jeg skal få låst dørene på bilen, fordi jeg tænker ‘hvad vil de, hvem er de?’. Så viser det sig, at de bare vil bytte side i bilen. Normalvis ville jeg aldrig have følt mig utryk i sådan en situation, men jeg kan bare mærke, at alt det, der er foregået de sidste måneder, påvirker mig. Det er ikke mere end en uge siden, at jeg snakkede i telefon med min mand, hvor jeg undervejs i samtalen siger til ham: ‘Jeg har det som om der er nogen, at der er en der kigger efter mig, er efter mig’. Det var, da jeg var på vej hjem fra Christiansborg via den samme rute, jeg cykler hver dag. Der havde jeg bare en fornemmelse af, at der var en, og det har der formentlig ikke været. Men hold op mand, hvor var det ubehageligt. Sådan har jeg aldrig haft det før. Jeg har aldrig følt mig paranoid. Det er

nok kombinationen af, at man får de her trusler men også at der er kommet mere opmærksomhed fra mediernes side i forhold til, at der er pres på politikere og at der er trusler, at der er lister, der er offentliggjort på internationale sider, hvor vi bliver nævnt på, hvor vi skal dræbes allesammen”.

”Jeg er ikke sådan en rutineret politiker, der har været på Christiansborg i hundrede år og har fået sådan en hård skal, der gør, at alting bare preller af. Derfor bliver jeg ked af det, altså jeg bliver påvirket af det. Jeg kan mærke at mit humør daler, jeg bliver simpelthen depressiv i situationen. Jeg får lyst til at gemme mig fra sociale medier, ikke at være der, fordi jeg frygter, hvad det kan udløse. Jeg får lyst til at holde igen med at mene noget af frygt for, at det giver sådan nogle runder. Det ødelægger min aften, altså jeg har aldrig prøvet at have en aften, hvor jeg får sådan nogle beskeder her, hvor jeg bare har mit livs bedste aften og drikker rødvin og hygger mig bagefter. Det gør man ikke, når man får sådan nogle beskeder”.

”Sidste gang pusherstreet blev ryddet, skrev jeg ikke noget. Det gjorde jeg ikke, for jeg var ikke et sted mentalt, hvor jeg kunne rumme at tage imod den type beskeder. Jeg har for nyligt lukket ned for muligheden for at sende mig lukkede beskeder på Facebook, fordi jeg havde brug for et break. Så jeg kan jo mærke, at det påvirker mig, også selvom det er den største falliterklæring at indrømme som politiker. Det er virkelig også noget, som er tabubelagt, fordi man har lyst til at være den seje politiker, der bare sige ‘nej, det skal fandme ikke påvirke mig’, og det prøver jeg også i mange tilfælde, men jeg kan også bare mærke på mig selv, at nogle gange så orker jeg ikke. Så har jeg ikke en af de dage, hvor jeg bare kan ranke ryggen tilpas meget til at være ligeglad med at folk skriver sådan noget til mig”.

Hvad gjorde du for at standse chikanen?

”Jeg har for første gang anmeldt én. En mand, der ringede og kaldte mig en klam luder og spurgte, hvad jeg kostede i timen. Der havde jeg også overvejelser, om jeg skulle. Man er jo meget bange for at blive opfattet som sippet. Både fordi politiet har andre ting at bruge deres ressourcer på. Ligger jeg nu det offentlige til last ved at gå ind og politianmelde det her? Sippet i forhold til, at der er mange andre, der bliver udsat for noget, der er værre. Og sippet i forhold til, at man må forvente og acceptere at blive kaldt luder, en klam luder. Så jeg havde mange spekulationer, før jeg politianmeldte det i forhold til, hvordan det ville blive opfattet. Men det der faktisk endte med at gøre, at jeg anmeldte det, var at jeg omvendt også fik så ekstremt mange beskeder fra folk, som skrev ‘vil du ikke være sød at gøre det for andre kvinders skyld, både i din aktuelle sag, men også for at sende et klart signal om, at det her, det er ikke i orden?’ Det var derfor, jeg endte med at gøre det. For at sende et signal om, at jeg ikke syntes, at det var okay”.

TRINE TORP, 48 år, medlem af Folketinget (SF)

Hvordan har du oplevet online-chikane?

"Jeg har ikke været udsat for decideret digital vold, men jeg har fået kommentarer. Dem, som jeg får i en debattråd er sjældent nogen, der er kritiske (i forhold til min politik), men nogen, der påpeger mit udseende på et tidspunkt, hvor det er helt irrelevant for diskussionen. Og hvor jeg må bruge energi på at bede dem om at slette det, eller påpege, at jeg ikke er interesseret i at tale om det på den måde. Og jeg har også fået nogle kommentarer i lukkede beskeder et par gange, som jeg også synes, er over grænsen. Det kan være sådan noget med: 'Klamme so', hvis jeg har skrevet noget, som nogen er uenige i. Og det er interessant nok rigtig ofte, når jeg diskuterer ligestillingsspørgsmål, at jeg får sådan nogle kommentarer. Det er sjældent, når jeg skriver noget på socialområdet eller miljøområdet eller nogen af de andre områder, hvor jeg også har ordførerskaber".

"Der var engang en, der i forbindelse med prostitutionsdebatten, som jeg har engageret mig en del i, skrev noget i retning af: 'Klamme kælling' og 'Det må vist være, fordi du ikke selv får nok'. Jeg har ikke direkte følt mig truet af det. Men der ligger en undertone af: 'Du skal ikke komme for godt i gang'".

Hvordan påvirker det dig?

"Jeg bliver jo vred over det. Vred over at man ikke forholder sig til det, jeg siger og mener i stedet for. Jeg bliver også vred på mit køns vegne over, at det skal fylde så meget, og at der er den forskel på, hvilke kommentarer mænd og kvinder får. Det er ærgerligt, at jeg bliver nødt til at gå ind og blokere folk, for jeg vil jo gerne debatten".

"Jeg tror, de gange jeg synes, det har været mest generende, har været, når det har været den samme person, som gør det igen og igen. Hvor det kan være sådan halvlummert."

"I uge 7 kørte Jyllands-Posten et tema om "sugar dating", og jeg var involveret i, hvorvidt der på sugardating.dk i virkeligheden er tale om rufferi og var med til at stille nogle spørgsmål til justitsministeren. Der blev jeg bedt om at sende et debatindlæg. Og jeg kan huske, at jeg i første omgang havde skrevet ét, der var ret markant, og hvor jeg så tænkte, at jeg ikke havde lyst til at få respons på det debatindlæg af chikanerende karakter. Jeg vil gerne diskutere, og der må godt komme nogen, der er uenig med mig, men jeg tænkte selv over, at hvis jeg gør nogen meget vrede,

så får jeg et meget, meget chikanerende svar. Enten ved at de skriver direkte til mig eller ved at det debatindlæg, de skriver, bliver meget personligt. Så der overvejede jeg faktisk, hvad det var for en grundtone, der skulle være i det. Jeg endte med at lave debatindlægget, men har ikke tjekket kommentarerne på JP's side efterfølgende.”

Hvad gjorde du for at standse chikanen?

”Jeg har det generelt sådan, at jeg svarer dem, der skriver personligt til mig – også dem, der skriver noget groft, dem beder jeg om at lade være. For det meste hører jeg ikke mere til dem. Jeg synes, det er sværere at kommentere inde i de åbne tråde, fordi jeg ikke ved, hvad der kommer tilbage til mig. Og så står det jo ligesom dér, og alle kan læse det”.

YILDIZ AKDOGAN, 44 år,

medlem af Folketinget (Socialdemokratiet)

Hvordan har du oplevet online-chikane?

"Jeg har sådan en "fanskare", sådan en lille gruppe af salafister, som løbende har chikaneret mig. Når jeg har været til valgkamp, og opfordret folk til at stemme, så er de fysisk mødt frem og slået deres bedetæppe frem lige ved siden af, og så er de begyndt at bede. De har også delt materiale ud, hvor der står, at det at stemme er imod gud, og demokrati er et helvede, og alle de der ting. Så der er dén gruppe (...) Så er der den anden gruppe, som er meget mere online, når jeg kommenterer på f.eks. Tyrkiet. Menneskerettighedssituationen i Tyrkiet lige nu er jo vanvittig problematisk, og jeg har ytret mig meget omkring kvindesagen, og det har så skabt en sand shit-storm mod mig på de sociale medier, og nogle lukkede grupper målrettet dansk-tyrkiske borgere har kaldt mig alt fra 'møgkælling' og 'luder til at jeg var en vantro, og at jeg simpelthen skulle STOPPES! med store udråbstegn og store bogstaver. At jeg var farlig, at jeg var sådan en, der skulle til at holde min kæft. Alle de der ting".

"Der er i øvrigt også et andet segment, som synes, at jeg bare er en 'klam tyrker', og jeg skal bare 'skride tilbage' til mit hjemland, jeg skal ikke 'islamiserer Danmark', og alt muligt andet – det er sådan lidt komisk, for jeg har en meget sekulær tilgang til religion, og når jeg forsvare religion, så er det ud fra et menneskerettighedsperspektiv".

"Der var en, som mente, at jeg fortjente et nakkeskud. Den sidste, som jeg i øvrigt meldte til politiet, var faktisk en ung fyr, til min store forbavselse – og også lidt forargelse. Han var født og opvokset i Danmark, kunne sandsynligvis ikke engang tyrkisk nok til at kunne forholde sig til, hvad der foregik i Tyrkiet. Han skrev noget med, at hvis der skete mig noget, så var jeg selv ude om det, og hvis der skete ham noget, så var jeg uden om det. Det er hele tiden de der trusler, og jeg skulle 'til at holde min kæft'".

"Der hvor jeg måske adskiller mig lidt fra mine kollegaer, er, at jeg både får trusler fra gammeldanskere og nydanskere, og de radikale grupper, så jeg forsvare mig både internt, blandt dem der har den samme etnicitet og baggrund som jeg, og samtidig er der majoriteten og de politiske modstandere. Man bliver angrebet fra flere fronter på både køn, etnicitet, religiøst ståsted, alt. Det er hårdt".

Hvordan påvirkede det dig?

"Jeg har det sådan lidt: 'I skal ikke bestemme, hvad jeg skal gøre og mene', men det hænder af og til, desværre, at jeg lige tænker, 'orke jeg at skrive et indlæg lige nu?' Jeg ved bare, at lige om lidt så vælter det ind med alle mulige grimme ting, og så tænker jeg, at jeg måske hellere vil lege med min datter eller drikke en kop kaffe med min mand. Jeg kunne spytte to artikler ud nu om Tyrkiets situation, fordi det er forfærdeligt, men nogle gange giver jeg mig selv en pause, inden jeg tager den næste bølge".

Hvad gjorde du for at standse chikanen?

"Da de første beskeder og mails kom med 'luder', 'skrid hjem', 'tyrker', 'perker', 'dumt svin', 'du hører ikke til her', 'du er klam' og alt muligt, så slettede jeg dem, og det var den store fejl jeg begik. Jeg prøvede at sige, at det var jo bare nogen som havde en dårlig dag, og det er jo bare var synd for dem – selv der, hvor jeg blev chikaneret anden gang jeg stillede op, hvor de simpelthen rev alle mine plakater ned og havde klistret dem til med 'demokrati er synd' og 'til helvede' over øjne og mund. Selv der reagerede jeg ikke – det var en af mine kollegaer, som anmeldte det. Og så gik det op for mig, at jeg mere jeg normaliserer det her – for det var egentlig det, jeg gjorde – jo større skade gør det, for så kommer det netop ikke frem. Jeg meldte det heller ikke til politiet, fordi jeg tænkte, at de ikke kunne gøre noget, det er jo "bare" hate speech. Hvis det ikke bliver registreret, så ved vi ikke, hvor mange gange, det sker. Så jeg er blevet klogere. Lige så snart der kommer noget, så tager jeg et screenshot af det og gemmer det".

"Jeg fik de første trusler helt tilbage fra inden jeg kom ind i politik – Det skal lige siges, at jeg anmeldte to trusselsbreve, men det var faktisk ikke godt, det er en opsang til politiet, de var virkelig ikke gode til at gøre deres arbejde. Det, jeg fik at vide, var, at 'det var jo bare nogle breve'. Afsenderne var ret kvikke, så de havde skrevet det som om, at det var en af mine gode venner, som havde sendt det til mig. Der fik jeg at vide, at de ikke kunne gøre noget, jeg skulle bare være lidt forsigtig".

"Desværre er det ikke gået bedre den sidste gang jeg anmeldte trusler - til min store forargelse og skuffelse – men mest forargelse, må jeg indrømme. Jeg gjorde mig den ulejlighed at sætte mig ned og bruge en hel time på at skrive, og finde alle de her screen-dumps, og nogle af dem var jo på tyrkisk, så jeg brugte også min tid på at oversætte dem. Den ene var denne her med, at 'hun er en idiot, og det er nødvendigt, at hun bliver stoppet'. Det kan forstås på mange måder, men hvis man tager det bogstaveligt, så er det en trussel. Jeg tog mange af de her ting og sendte dem, og så fik jeg en kvittering om, at de havde modtaget min besked, og jeg har ikke hørt fra dem siden. Det er i hvert fald 1½ måneds tid siden".

MARIE KRARUP, 52 år, medlem af Folketinget (Dansk Folkeparti)

Hvordan har du oplevet online-chikane?

"Jeg har fået for vane meget sjældent at deltage i Facebookdebatter, for der kommer så mange ubehagelige kommentarer".

"Jeg er meget omhyggelig med, hvad jeg udtaler mig om. Indvandrerdebatten og ruslandsdebatten, så ved jeg, at jeg bliver chikaneret. Jeg blev udsat for en afsindig shit-storm, den 26. november 2015, tror jeg. Jeg havde hængt en julekrans op på min dør og taget et billede af det. Nogle synes det lignede et nazitegn, og det var det selvfølgelig ikke. Det gik helt amok, og det var faktisk også noget der blev skrevet om i medierne".

"Når jeg udtaler mig, er jeg altid meget, meget omhyggelig med mine udtalelser. For hvis jeg udtaler mig skævt, så vil der straks være nogen, der kalder mig racist eller putinist".

"Jeg gider ikke læse truslerne. Men jeg synes, det er ubehageligt at blive udsat for. Hvis jeg læser dem, så sletter jeg dem."

Hvordan påvirkede det dig?

"Det er som at bryde igennem en dør hele tiden for at komme igennem med politikken. Der er meget tætte filtre, man skal igennem for at komme ud med sine budskaber".

"Jeg kom til at grine af det – det var fuldstændigt skørt, at så mange skulle skrive, at jeg var nazist, det var jo fuldstændig absurd".

Hvad gjorde du for at standse chikanen?

"Jeg synes, man skal anmelde trusler, for man skal bestemt komme efter de folk".

"Jeg har fået et trusselbrev på et tidspunkt – det er langt tilbage, 2013. Det der trusselbrev lagde jeg ud på nettet, men jeg tror ikke, at jeg anmeldte det. Det skulle jeg nok have gjort."

MARIANNE JELVED, 74 år, medlem af Folketinget (Det Radikale Venstre)

Hvordan har du oplevet online-chikane?

"Der har været nogle episoder med trusler. Det var ikke specielt, da jeg var økonomiminister, det var perioden efter, hvor jeg hjalp Elsebeth Gerner Nielsen med at være ordfører på udlændingeområdet. Det var en ret hård tid, og derfor var det meget hårdt at være alene, så derfor gik jeg ind og hjalp hende. Der fik vi så nogle trusler. Jeg har for eksempel fået en konvolut, jeg kan ikke huske hvad anledningen var, men der lå en patron i og stod, at jeg var landsforræder."

"Jeg har fået mails i tidens løb, især da jeg arbejdede med Elsebeth Gerner Nielsen og gik ind og hjalp hende med udlændingepolitikken. Der skifter jeg ordførerskab og tager udlændingeproblematikken på mig, kan man sige. Der kunne jeg godt få hademails, hvor der blandt andet stod "det er din skyld med alle de muslimer, der kommer til Danmark" og andre meget vrede ting".

"Jeg har en blog, som jeg kan bruge på folkeskolen.dk, og så skriver jeg ganske kort, meget præcist, en kritik af skolereformen med overskriften: "Læringsmålsforstyrret" undervisning. Der får jeg en shitstorm med 2000 rasende indlæg i løbet af et døgn, som er lærere, som er rasende over, at jeg overhovedet kommer og siger den slags ting, for det er jo min skyld. Jeg har jo selv stemt for den der reform og lærernes lockout og så videre".

Hvad gjorde du for at standse chikanen?

"Det er vigtigt, at politiet tager anmeldelser om trusler online alvorligt. Jeg meldte eksempelvis brevet med en patron til folketingets sikkerhedstjeneste, som tog det videre til politiet".